

ŠKOLSKA
SPOMENICA

VI/3

23. V. 1930.

Barda Luka,
sr. řk. nadzorník.

24. V. 1931.

Barda Luka,
sr. řk. nadzorník.

Bugo 16. jína 1933

JMK. R. A. Rabub
Masánek Muzeum občanské

Violin 15. V. - 1934

Janis Pleim
mistr. umění
obec. umění

Video 2. května 1935

Razovář M. Brautigam,
měd. sres. řk. nadzorník.

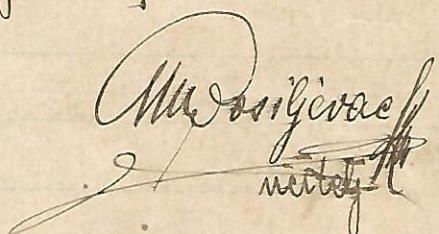
Violin! 14. IV. 1955.

Pleim
J. Pleim: i.s.p.

Predgovor.

Ovo je spomenica ove škole osnovana g. 1873. po g. učitelju Baltazaru Škvoracu za adaptacije školeke sgrada ¹⁸⁹⁶ katu ostvarena bila (od) tj. izvansko lice sasma mjestu a maturiji nesloji listovi učerani, bješe preka potreba, da jo se dade dostojna oprema a sadržaj u školi bješe manjšav, da se dopuni u školi, da bi se proslost škole kao i njezin razvitak barem donesle razjasnjenje. Dopunjujući priborni materijal slatio sam se školskim spisima u kojih su isti sačinjeni, kao i istimenim pričanjem o svih ovih, nojih život teče npr. redno sa parvojem škole -

M. Leskovac 10. srpnja 1896.

Povijest škole.

Škola i njim podnajem je osnovana u Leskovcu kao
nečini zavod ne može se istanoviti, ali samo nam predaja priča, da
postojao nije ni počina od godine 1830-1840. Ujedno su se obucavala stranom
u privatnim školama, a većim dijelom u župnom među, posto su pri-
vileži bili ponajviše gospoda župnici, kada to u to doba bijaše dijelom
Hrvatske i Slavonije -

Nastojanjem bivše d.c.k. Krajiske satnije u Barilovu a
troškom općine sagradena je školska sgrada g. 1845. Školsku
obuku podijeljivali su i na dalje župnici ili vršljeni c.k. podčasnici.

Godine 1852. premeštenu je c.k. trijedalna škola iz općine
Ivarče u sv. Petru na Mrežnici u općini Barilović i sv. Josipu
na Leskovcu. U to vrijeme postojalo su dvije državne škole u općini
Ivarče tj. u Prakovcu, pa ponovno u sv. Petru na Mrežnici, dočim
općina Barilović kao i njeni bližnji okolici naine općina Brnjak, Perjani
te i Vojnić nisu imale slike škole, pa je toga radila ona od sv.
Petra posebitnita a osnovana u Leskovcu. Pri njezinoj novo otvorenoj
državnoj (trijedalnoj) školi u Leskovcu bijaše Matko Čerak, koji služio
je u sv. Petru od godine 1836, pa onda u Leskovcu do g. 1853.

Do godine 1871/2. postojalo su vojnoj Brajini c.k. trijedalne ili
državne škole, i općinske ili elementarne. Trijedalne uzdržavajuće općine
obuhvaćaju elementarne općine svojim troškom. Obuka u državnim
školama dijelila se u dva razreda, a svaki razred u dva odjelja
gospodari i doljni -

Godine 1871. izdalo je u njegovu veličanstvo car i kralj Franjo
Josip prvi ustavni zakon za vojnu Brajini, kojim je i novo uređeno
nje škola ustanovljena, i ujedno se narodnom hrvatskom jezikom
potpuna ravnopravnost u učionu i u među podijeljuje -

Školskim zakonom od g. 1871. je najviša školska oblast zemalj. Školske vijeće u Zagrebu, a njemu podrijetljuju i odgovorna Rector. Školska vijeća u svakoj pravoravniji i nještua školska vijeća u pojedinim općinama.

Pri zemalj. školski savjetnik pod zemalj. školskog vijeća bijaše prečasni g. Stjepan Sabljarić, a naslijednik mu veličani g. Ivica Tihla, sviči pravi član jugoslav. akademije u Zagrebu. Svaka pravoravnija imalaće posebnog školskog nadzornika. Nastavni službeni pravoravnji bijaše priču nadzornikom Mijat Stojanović a već njega bijahu članovi Mr. Rectora školskog vijeća Jeronim i Griga Paulić učitelji četvero posredne škole u u Rastovcu.

God. 1871. održalo je prvoč. učiteljstvo Hrvatske i Glavonje dne 23. 24. i 25. priču općih hrvatskih učiteljsku s skupštinom u Zagrebu pod predsjedajućim Ivočom Filipoviću učiteljem na Kapitolskoj školi u Zagrebu. Ova učiteljska skupština u Zagrebu bijaše veoma znamena, ta za cijelokupni narod Hrvatski a za učiteljstvo napose. Ona je postala pred cijelom prosvjetljenom Europom, da je narod Hrvatski znatno napredovao, a njegovo učiteljstvo vojno i kauzeto sponu dušom za boljark naroda te sposobno svojim znajućim statim bog svojih drugova drugih naprednijih naroda i da nije zaostalo za njima dok su u slobodi napredovali, a mi komili svoje miroče sestojne dušama, nom i vrućom za slobodu časni i slobodne vrijedne kapada.

Godine 1873. spajeno je Glavno pravoravnje sa Ogulinštim u jednu, naime u Ogulinško-Glavno. To obavije se s jedistvenim u Ogulinu, a uslijed toga i jedna škola obavije se u Ogulinu. Nadzornikom istoga školsk. obavije bijaše g. Mijat Stojanović.

Školska obavija davala se sve do g. 1871. u skupinu u njemačkom jeziku.

Od godine 1852. - 1871 služio je na ovoj Rao državnoj školi učitelj,
i to:

1. Mato Perak od 1852 - 1853 g. državni učitelj.

2. Globrić od 1853 - 1854 te kao pomoći učitelj Hrvatice

3. Šipac od 1854 - 1855 g.

4. Jugurević od 1855 do 1857 g.

5. Baboselac od 1857 - 1870 te uz njega pomoći učitelji i to
Obranović do g. 1863, a Perak do godine 1866, pa Baltazar
Rovač podučitelj g. 1869. a Božićević poduč. g. 1870. do my. veljače.

Tomasegović od veljače 1870 do konca godine kao učitelj, te uz njega kao poduč.
Johan Plan.

Jelinić učitelj 1871. te podučitelj Baltazar Rovač. a od 1871. kao samostalni
učitelj B. Rovač do godine 1895. Istog. godine 1895/6. bio je g. B. Rovač bolesti
radi na depozitu, a zamjenik mu bio je kao manjeći učitelj veleći g.

Jerko Milković župe upravitelj. Početkom sravnike godine 1896/7.
bi dekretom visorke kr. žemaljiste vlade u Zagrebu br. 13. 154 naimenovan
Mato Bosiljevac priv. učitelj u Ličkoj Rot. Voda i predstava u istom
svojstvu, a dekretom Visorke vlade od 6/3. 1897. br. 3. 601. pravim učiteljem
ove pučke škole.

Ig. Mato Bosiljevac podio se u Varošu opć. Barilović 29. ožujka 1874.
od seljačkih poditelja. Pučku školu osnovio je u sv. Petru na Ilirskej, a učitelj
mu bio je Marko Marićić, koji je kasnije premestio kao načelnik na
travarnečku školu u Josip-dolu Rotar-Ogulin - Bosiljevac polazak
dalje 5 g. realnu gymnasiju u Karlovcu, a učiteljsku školu osnovio je u Petrinji.
Na koncu svih nauaka bi manještio kao privremenik na dovoraredujućoj
školi u Oštarijama (Ogulin) a koncem god 1894/5. prenesten na vlastitu molbu
na miju pučku školu u Ličkoj opć. u kon Rapelu - Batrina. Neprijatno podneblje
pa ljudi su prenali u rođnom Kriju, pomislala ga da na kon parizana natječa

molj premještenje u Leskovac, koje je mjesto i potušio, proto nije bilo nje ujedno natjecatelja. Došao u novo opredeljeno mjesto Leskovac oženio se 24. kolov.

1896. sa Kierdom ponaj vičitelja Dne Tomića u sv. Petru na Mrežnici. Mjeseca rujna bi premjesteren g. Bosiljivac na dvorax rednu školu u Sv. Petar na Mrežnici. Na temelju raspisane natječaja izabran je za vičitelja u Leskovcu Frayo Žendrašić, te je nastupio službu 15. I. 1911. Rođen je u Šisku, a nauke je započeo i svršio u Zagrebu. Služio je od 14. I. 1905. - 10. I. 1911. u Blagaju kot. Slunji.

Mjeseca posinca ^{1913.} prenijeta je ovomj esni vičitelj Frayo Žendrašić na novo utrojenu školu u Beloj na vlastitu molbu, a ovomo je prenijesten opet na vlastitu molbu na temelju raspisanog natječaja Žonimira Rožić raonajući vičitelj u Litoricu katar Slunji. L. Rožić je na ovoj školi nastupio službu 1. svibnja 1913. Rođen je u Sv. Jani, kotor Jastrebarsko. Pruku školu polazio je u rodnom mjestu, 3 realna razreda u Rakovcu, a 2 gimnarijska razreda u goriju gradskeg gimnarije u Zagrebu. Prva 2 tečja preparandije svršio je također u Zagrebu, a onda bio imenovan vičitelj vičiteljima u Cesarici u Kro. primorju, te je uaron toga kas eternista polazio ispit prelosti u Zagrebu god 1902. Godište je suplirao 2. uj. u Del. nečama. 1. 9. 1903 počeo je služiti u Bili, gdje je služio do 1. 7. 1908, tad je prenijesten uveda radi u Litoric, gdje je služio da prenijestaja ovamu.

Vičitelj Žonimir Rožić je započeo službu na ovoj školi prvega svibnja 1913. Od 26. 7. 1925 bio je na dospenstvu do 31. VIII. 1925 kada je umirovljen i odselio se u Karlovac.

Mesec svibnja 1936 namjesta je na ovu školu
pravi mitki Jakob Hrdinac rođen 20. svibnja 1901 u Pavlovu